

odložena dražba nemovitostí zemědělského podniku (§ 1, odst. 2 vl. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n.), náležejících dlužníkovi, na dobu až po 31. prosinci 1939.

§ 2.

V době od počátku účinnosti tohoto nařízení až do 31. prosince 1939 odloží soud na návrh dlužníka rozhodnutí o návrhu věřitele pohledávky, uvedené v § 1, na prohlášení konkursu na jmění zemědělce na dobu až po 31. prosinci 1939.

§ 3.

O odkladu podle §§ 1 a 2 platí přiměřeně ustanovení čl. II, §§ 4 až 7 vl. nař. č. 150/1937 Sb. z. a n.

Čl. VI.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři spravedlnosti, financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

84.

Vládní nařízení

ze dne 21. března 1939,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 9. července 1936, č. 217 Sb. z. a n., o zprostředkování práce.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Vládní nařízení č. 217/1936 Sb. z. a n. se mění a doplňuje takto:

1. § 3, odst. 2 zní:

(2) Veřejné zprostředkovatelný práce přihlížejí při výběru uchazečů o práci k tomu, aby bylo vyhověno zvláštním potřebám pracovního místa, tělesným a odborným vlastnostem zaměstnance a jeho osobním a rodinným poměrům. Veřejné zprostředkovatelný práce

jsou povinny do pracovních míst v zemědělství především nabízetí způsobilé síly z řad uprchlíků a hlásící se osoby, které byly nebo budou propuštěny z vojenské služby přesměnní (náhradní zálohy). Při stejné odborné způsobilosti ostatních uchazečů o práci jest dáti přednost osobám žijícím více nezaopatřených nebo nezaměstnaných rodinných příslušníků, příslušníkům takovýchto rodin, jestliže na jejich pracovním důchodu závisí výživa této rodiny, a osobám, které byly nebo budou propuštěny z vojenské služby přesměnní (náhradní zálohy). Dále jest dáti při stejné odborné způsobilosti přednost osobám podporovaným ze státních prostředků, osobám delší dobu nezaměstnaným, osobám, které z místa, o jehož obsazení jde, byly propuštěny při omezení provozu, osobám mladistvým a osobám, u kterých jsou důvody zvláštního zřetele hodné.

2. K § 3 se připojuje další odstavec tohoto znění:

(4) Ustanovení § 23 vládního nařízení ze dne 11. října 1938, č. 223 Sb. z. a n., o pracovních útvarech, zůstávají nedotčena.

3. V § 11 se slova „dnem 30. září 1939“ nahrazují slovy „dnem 31. prosince 1939“.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se všemi zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

85.

Vládní nařízení

ze dne 21. března 1939,

jímž se mění zákon ze dne 21. prosince 1937, č. 258 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost hromadných smluv pracovních, ve znění vládního nařízení ze dne 17. prosince 1938, č. 350 Sb. z. a n.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle

čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

čl. I.

Zákon č. 258/1937 Sb. z. a n. ve znění vládního nařízení č. 350/1938 Sb. z. a n. se mění takto:

V § 1, odst. 1 a § 2 nahrazují se slova „do dne 31. března 1939“ slovy „do dne 30. června 1939“ a v § 1, odst. 1 slova „po dni 31. března 1939“ slovy „po dni 30. června 1939“.

čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1939; provedou je ministr sociální a zdravotní správy a pokud jde o podniky podléhající obecnému hornímu zákonu ministr veřejných prací, v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

86.

Vládní nařízení
ze dne 27. března 1939

o přechodném obmezení výplat vkladů u peněžních ústavů (peněžních podniků).

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Akciové banky a zemské úvěrní ústavy nejsou povinny ani nesmějí vyplatiti ani účetně převéstí během jednoho týdne více než:

a) 5% z pohledávky v běžném účtu podle jeho stavu dne 14. března 1939, nejméně však až částku 1.500 K;

b) 1.500 K z vkladu na vkladní knížku (vkladní list) nebo na pokladniční poukázku.

(2) Výplata (převod) částky vyšší, je-li žádost hodnověrně věřitelem (vkladatelem) doložena, jest přípustna jen:

a) na platy a mzdy zaměstnanců ve vlastním podniku věřitelově nebo k placení nájemného (pachtovného) věřitelem;

b) z běžných účtů vedle volné částky, uvedené v odstavci 1, písm. a), dalších 10% během čtyř týdnů k udržení provozu podniku;

c) na placení daní a veřejných dávek; tuto výplatu jest však peněžní ústav povinen provéstí přímo příslušnému výběřčímu úřadu;

d) z běžných účtů státu;

e) z běžných účtů zemí, okresů, obcí, veřejnoprávních sociálně pojišťovacích ústavů a jiných veřejnoprávních korporací a fondů na nezbytně nutné platy, předpokládajíc, že nemají jiných volných prostředků a že poukazy podepíší vedle osob, ustanovených k nakládání s těmito účty, také oprávnění zástupci těchto svazků územní samosprávy, korporací a fondů;

f) na placení pojistného v oboru veřejnoprávního sociálního pojištění, jakož i na placení pojistných premií soukromým pojišťovnam;

g) z peněz uložených bezprostředně na příkaz soudu nebo soudem;

h) z peněz uložených advokáty, veřejnými notáři nebo vnucenými správci, pokud jich tito potřebují, aby vyhověli soudním opatřením nebo rozhodnutím.

(3) Rovněž jest výplata (převod) vyšší částky přípustná, je-li prokazatelně věřitelem (vkladatelem) peněžní ústav a doloží-li hodnověrně, že jí nezbytně potřebuje, aby mohl své vlastní věřitele (vkladatele) uspokojiti podle tohoto nařízení a plniti nezbytné povinnosti z převzatých úvěrových závazků.

(4) Obmezením podle ustanovení odstavců 1 a 2 nepodléhají převody s běžného účtu na běžný účet u téhož peněžního ústavu s tím, že převedené částky, pokud přesahují míru stanovenou v předešlých odstavcích, zůstávají vázány podle tohoto nařízení.

(5) Obmezením podle ustanovení odstavců 1 a 2 vůbec nepodléhají účetní převody v tom záležející, že peněžní ústav převede s běžného účtu nebo z vkladní knížky splatnou pohledávku svého věřitele na vlastní účet, aby uhradil splatné závazky téhož věřitele vůči sobě.

(6) Výplata (převod) částky vyšší než podle ustanovení odstavce 2, písm. b) přípustné, jest možná, je-li prokazatelně o prostředky nezbytně nutné na zaplacení dopravného, jakož i na opatření surovin a zboží pro věřitelův podnik v obvyklém rozsahu, a předpokládajíc, že pohotovými prostředky věřitele na